

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

14. Dies Martii. Temporalibus bonis non fiunt homines boni.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

stissimam facit, atque miserrimam. Intelliget noster
orco quid amiserit, dum cognoscet quid habere p-
tuerit; hic enim sensus est Poëtae.

Nescit homo vere, quod habet, nisi cesseret habere,

14. DIES MARTII.

Temporalibus bonis non sunt homines bo-
ni. *S. Augustin. Ep. 121.*

Erat ho-
mo in æ-
stimandis
bonis.

I. **N**on minori damno, & pa-
culo hallucinantur homines
in æstimandis bonis, qui
malis. Boni nomen apud vulgus
surparunt illa, quæ nihil boni, nec continent,
conferunt, præter nomen. Divinæ, gloria, honor,
dignitas, fama, & id genus alia quæ fugiunt in fu-
umbræ, evanescunt in stir fumi, & pereunt cum fu-
gacissimo tempore, gaudent, & gloriantur Boni no-
mine. Quomodo illa erunt bona, cum possident
non faciant bonos? Bonum est quod prodest, an-
ne prosunt bona temporalia, quæ nec faciunt
bonum, nec auferunt mala? Dolorem capit, co-
rona fulvo metallo conspicua, non minuet, potius
augebit, quia gravat: molles, & peregrinis odoribus
perfusæ chirothecæ, non tollent chiragram, ne
heroici cothurni podagram: nec saliares dapes, au-
Sybariticae delitiae cholericam, nec gemmis rigida ve-
stis, calculum. Non sunt convenientia his finibus
media. Non magis conferunt sibi bonus, tem-
poralia bona. Imo si rectè judicas, supervacua illa, atque
adeo ut nihil esse dices, & duces. *Quod quælo di-*

(a)

III. T
fa & hu

(a)

Martiu
et nis
abere p
abere,
.

Martius.

Tessera.

195

crimen est inter supervacua, & nulla? Quænam eli-
ges? Elurienti, ad remedium famis perinde est si ni-
hil offeras, ac lapidem: ita, quæ remedium malitiæ
tuæ non præstant, quæ ad virtutem non ducunt, quæ
ad Deum non adducunt, sunt tibi supervacua; si su-
pervacua, non plus quam nulla, si nulla jam non
bona.

II. Deinde, Bonum est sine defectu. Quomodo
erunt sine defectu bona temporalia, cum deficiant
cum tempore? Vix accipimus, mox amittimus: vix pos-
sideremus, statim caremus: vix incipiunt, illico defi-
ciunt. Itaque cum hisce bonis necessario subseque-
tur tibi calanitas. Velis, nolis necesse est alterutrum
eligas, vel bona temporalia judices mala, vel te mise-
rum. Imo plus audeo dicere. Necessario tu miser-
eris, sive mala sive bona: si mala, jam inter mala nom-
eris beatus, cum Beatitudo sit bonorum omnium
complexio; si bona, jam si his bonis careas, eris infe-
lix: si infelix iam hoc ipso non erunt bona, quia infe-
runt mala, auferunt enim felicitatem, & aperiunt adi-
tum miseriæ: dupli autem viâ sternitur via ad hanc
miseriam, aut cum illa relinquant, aut cum tu illa: al-
terutrum necessarium est. Quam porro sint hæc bo-
na deficientia, docebit te Augustinus. (a) Temporalia
bona antequam sint non sunt, & cum sunt, fugiunt, &
cum fugerint non erunt. Itaque cum futura sunt, non-
dum sunt, cum autem præterita sunt, jam non sunt.
Quomodo igitur tenebuntur ut maneant, quibus hoc
est incipere, ut sint, quod est pergere, ut non sint?

III. Te cupio, & tuam ipsam conscientiā in hac cau-
sa & hujus causæ controversia judicem. Amabo te,

N 2

nonnè

(a) l. 3. de lib. arb. cap. 7.

Christiani Militis

Martiu

196 nonnè hæc ipsa bona condemnas, quæ commendo faterisque multis scatere, quæ debent emendamendis? Commendas duni optas tibi, condemnandum solum tibi. Hæc mala ut viderentur esse bona emendicarunt patrocinium Unitatis. Quid ita? Quæ summi Boni est esse unum. Cùm igitur illa tempore bona nihil in se habeant boni, illud affectarunt, quæ est proprium summo Bono, unum esse. Si omni quæ tibi voves, habeas, non acquiesces, licet omnia possideas nisi inter omnes solus, & unus omnia, hæc teor summi Boni est esse unum, sed non unius: sed bonum singulare, sic tamen ut sit singulorum est bonum unum, sed omnium. Quid majus bonum Deo? At Deus omnium est, & sic omnium, ut immia omnibus. Ista quæ tu censes bona, cùm unius sunt, non sunt bona. Quare? Quia quæ unius sunt, nulli prosunt. In primis aliis non profundum tua sunt. Debent desinere esse tua, ut incipiant prodesse aliis: nummus, nisi alienes alteri non proficer: quid dico? imo nec tibi. Quid non proficer dico? nocent dum tua sunt, quia unius: & ne alia damna, curas, pericula memorem, invidiam interpono. Satis magnum malum est, cui magnum malum appendix est. Ob tot nævos, & defectus concomitentes, occupant bona temporalia nomen Boni: quia possidentem reddunt, dum illos deserunt innumerum, dum perniciter fugiunt inter læta omnia testimoniem: ita mihi suffragante Poëta:

Hoc est consuetum, comitantur trista letum.

15. DIES

(a). intelligit
vitæ,